

PETRA, NICOLAE

n. 14 octombrie 1876, Sibiel, jud. Sibiu
d.

Provine dintr-o familie de intelectuali din localitatea Sibiel, tatăl său fiind Oprea Petra, învățător. Fiul, Nicolae Petra, a beneficiat de o bursă de studiu din partea Fundației „Emanoil Gojdu”, astfel că a ales să studieze dreptul. Se înscrie la Universitatea din Budapesta în anul 1894 unde studiază până în 1896. Din acest an s-a transferat la Academia Evanghelică de Drept Eperjes din Prešov până în anul 1897, ca în următorul an să revină la Facultatea de Drept din Budapesta. S-a reîntors în Transilvania, iar în anul 1898 se înscrie la doctorat la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj. Studiile doctorale le va încheia în 28 septembrie 1901.

Examenul de titularizare l-a susținut la Târgu Mureș în 27 februarie 1904, fiind inclus în avocatură prin decizia 151/14 martie 1904. A fost căsătorit cu Ștefania Petra.

În toamna anului 1918 a fost ales (la 28 noiembrie) delegat al cercului electoral Săliște ca reprezentat delegat al românilor de aici. După Marea Unire, începând cu luna octombrie 1919, s-a transferat la Sibiu, unde și-a deschis birou avocațial. S-a implicat și în viața politică a României Mari, astfel că între anii 1931-1932 a fost senator în parlamentul țării. În contextul schimbării legii avocaților din anul 1940, Nicolae Petra s-a prezentat ca membru al Băncii Oașia din Sibiu, iar în 30 martie 1946 a cerut radierea din Barou pe motivul numirii sale în colectivul administrativ al aceleiași bănci ca administrator delegat.